

OPEKOTINE

Povrede visokom temperaturom se najčešće događaju slučajno, na radnom mestu, u saobraćajnim i rudarskim nesrećama, požarima, ali nisu retke ni u domaćinstvu. Opekotine nastaju delovanjem vrelih tečnosti, para plamena, toplotnog zračenja, električne struje, hemikalija i radioaktivnog zračenja.

Oštećenja mogu da zahvate različite slojeve tkiva. Lokalno dejstvo visoke temperature od plamena, toplog vazduha, užarenih predmeta, sa vidljivim posledicama sagorevanja izazivaju opekotine, a one nastale od vrela tečnosti i pare su oparotine.

1. Opekotina

Opekotina (lat. combustio) je vrsta hipertermičke povrede koja može nastati dejstvom električne struje, hemikalija, suve toplote, vrela tečnosti i gasa, zračenja ili trenja. Opekotina može biti različite veličine, u zavisnosti od zahvaćene površine tela, različite težine, u zavisnosti od stepena oštećenja tkiva i sa različitim komplikacijama. Oštećenja mišića, kosti, krvnih sudova i unutrašnjih organa, nastaju kod dubokih opekotina (u odnosu na površinu tela) i praćena su jakim bolom zbog povreda živaca. Zavisno o stepenu oštećenja opekotine mogu biti praćene brojnim potencijalno smrtonosnim komplikacijama, uključujući šok, infekcije, poremećaj metabolizma elektrolita i poremećaj disanja (kod udahnutih vrelih gasova i para). Brojna fizička oštećenja na površini tela, kao komplikacija opekotina, mogu izazvati ozbiljne psihološke i emocionalne probleme kod opečene osobe zbog ožiljaka i deformacija. Generalno je prihvaćen stav da opekotine koje su zahvatile više od 1% površine tela zahtevaju obradu i lečenje od strane lekara.

2. Vrste opekotina

2.1. Termičke opekotine

Termičke opekotine izaziva otvoreni plamen (vatra), para, kontakt sa vrućim predmetima, ili vrela tečnost. Termičke opekotine vrućim tečnostima su najčešći oblik opekotina kod dece i starijih osoba, a nastaju dejstvom sledećih agenasa;

Plamen - površina zahvaćena plamenom je velika, uglavnom do dubine 2. stepena. Kod ovih opekotina nije lako ukloniti ostatke izgorele odeće a tkanina koja ostaje u rani kasnije služi kao osnova za razvoj infekcije. Plamen može uticati na oštećenje čula vida ali i gornjih disajnih puteva.

Tečnost- površina zahvaćena vrelom tečnošću obično je manja, ali relativno duboka, uglavnom između 2. i 3. stepena.

Para - površina tela zahvaćena parom je najčešće velika, ali je opekotina relativno plitka i vrlo često praćena opekotinama disajnih puteva i očiju.

Termičke opekotine imaju najveći udeo u strukturi svih opekotina i imaju svoje karakteristike koje zavise od;

Intenziteta zagrevanja tkiva; kod visokih temperatura (> +50°C), kod niskih temperatura (> od -45°C).

Fizičkih karakteristika termičkih agenasa; čvrsti, tečni, gasoviti.

Načina prenosa toplote; konvekcija, radijacija, isparavanje.

Trajanja zagrevanja.

Karakteristika opečene kože i stanja njene zaštite; debljina slojeva kože, odeće i obuće i sl.

2.2. Električne opekotine

Električne opekotina nastaju direktnim kontaktom sa izvorima električne energije ili grmljavinom. Ove opekotine karakteriše tačke na telu na kojima je elektricitet ušao i izašao iz tela. Ove opekotine karakteriše prisustvo nekoliko malih opečenih područja ali sa velika dubinom. Posebna opasnost kod ovih opekotina je ako elektricitet na svom putu kroz telo prolazi kroz područje srca.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com